

ПОЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ ОРГАНІЗУЄ ТЕРОРИСТИЧНІ ЗАМАХИ.

В боротьбі з революційним рухом польська реакція не перебирає в засобах. Не могочи впоратися зі все більш зростаючим впливом Компартії Польщі на польські робітничі й селянські маси, польська буржуазія за посередництва своєї дефеизивної використовує всі випробовані методи царської охорони в боротьбі з революцією.

При кінці квітня сліпий випадок причинився до відкриття дефеизивської провокації на велику скало. Маємо на увазі передвечірній вибух невеликої машини в Варшаві в помешканні редакції "Валька Люду". Підсланим дефеизивним провокатором Троїновським пригрозив в редакції органу незалежної Хлопської Партії пекельну машину, яка в перших днях травня мала бути пушена в рух длатого, щоб її вибух можна було приписати терористичній роботі компартії. Польська дефеизива видно позавидувала лаврів болгарській охорані.

Та на ішасті, завдяки неосторожності дефеизивського агента, вишла на верх вся провокація, яка на випадок удачі могла потягти сотні людських жертв і нову хвилю білого терору.

Та все-ж такі ця невдала дефеизивська затія мала свої жертви. І то аж дві. Самому

провокаторові пекельна машина мало що не урвала гатови, а другою жертвою впав орган ендеків "Газета Бигдоска". Своім довгим, язком розконспірувала згадана газета всі пляни дефеизиви.

В числі від 5. травня помістила вона власну телеграму з Варшави під сензаційним заголовком: "Замах на президента Жечи-Посполітей". Комуністи плянували замах на президента.

В телеграмі пишеться, що варшавська поліція одержала повідомлення про підготовку з боку комуністів замаху на президента Войцеховського. Замах мав бути виконаний в день 3. травня в катедрі Св. Яна таким чином, що президентові мав бути вручений букет або дарунок, в якому мала знаходитися пекельна машина.

Провінційна дефеизивська газета виспівала, для якої цілї приказала поліція провокаторові Троїновському виготовити бомби. Власними руками польська поліція мала підложити її у варшавській катедрі. Наколи провокація була б вдалася, то, подібно як в Болгарії, буржуазія приписала би замах комунітернові або радянському урядові.

Сліпому випадкові треба завдячити, що не полетіла кров тисячі невинних варшавських робітників.

зна.

Ій дуже кортить вхопити антантського сина, та боїться, що тоді ніколи вже не покушає вівса!

Коли-б Німеччина вступила до Ліги Націй, то на добрі відносини з Радянським Союзом їй надіятися не можна було-б. А тут само воно й пече.

З цього приводу всі німецькі буржуазні газети кричать і міркують — як же кінець-кінцем бути Німеччині?

Поки-що вони гадають, що до Ліги Націй Німеччині вступати не слід.

А як воно буде далі, покаже час.

В. Борода.

ПЕКЛО В ОКОЛИЦЯХ ЗДОЛУБНОВА.

Здолбунівська поліція славна на цілу Західну Україну. В місті Здолбунів поліціянти вміють "бадаць" селян... Ось два роки тому нічому непомічених братів Хлебюків із села Золотий "бадаць" під шарманку й завізав псів. А тепер, коли на Волині кадри поліції збільшено, коли там сила-силенна війська для боротьби з партизанами, то всім нам нема жити.

Нема гіршого лиха, як сновигає в мирних селах вороже тобі військо. Якійсь жовнір забув в тебе гранату чи й пачку патронів (буває, що й навімисне покине) а другий найде, — то вже маєш тюм. А перед тим ще й побьоти тебе.

Це лихо не минуло й села Черняхова. Трапився в нас пожежар в деяких будинках від пожежар розорився патронів й бомби, що їх чи не навмисне підкинуло проходять раніше через наше село польське військо. Вибух бомби та патронів дав поліції новий привід катувати наших людей.

Та не всіли закінчити "допиту" у звязку з експлозією в часі пожежар підкинутих набоїв, як суне воно лихо: знайшла поліція утопленика. Поліцаї казуть, що до голови утопленика був прив'язаний мішок з піском. І як вода розмила з мішка пісок, то утопленик сплив наверх. Поліцаї признають, що утоплено поліцаї, який ніби вже коло двох місяців зник. У звязку з тим арештовано в'їта та селянина Лукашевича: мовляв, вони знають, що страчений осадник.

По других селах нашої околиці ще гірші страхотки кояться. Масами заарештовують селян. Тримують їх арештованими по 50 — 100 чоловік в одній селянській комірчині. Люде від браку повітря задихаються. А-при доплаті поводитися дефеизива так: підймають за волосся й кидують до землі, б'ють гумовими палками в п'яти, заштрикують цвяхи під нігті.

Черняхівець.

Не забувайте про пресовий фонд наших часописів.

ВІСТИ З РІЖНИХ КРАТН.

В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.

Радянський бюджет. — В радянській державній касі на цей рік є 400 мільонів золотих червонців бюджетової надлишки. На біжучий рік видатки на армію зменшено, а на освіту збільшено. Річний податок зменшено на 100 мільонів червонців.

Торговля через Одесу. — Через одеський порт за січень і лютий 1925. вивезено до Туреччини, Греції і Палестини товарів на 219 мільонів карбованців. За березень і квітень вивезено на 320 мільонів крб.

35 червоних газетарів. — Чотиримісячний курс журналістики в Харкові випустив 25. травня для праці в пресі 35 молодих червоних українських газетарів. Цей випуск вітали представники влади в харківському державному театрі.

Збіжжя крадає. — Радянські газети з 27. і 28. травня доносять, що збіжжя на Україні крадає. Стало перепадають дощі.

В ПОЛЬЩІ.

Партизани живуть. — На польський пограничний постарунок біля місцевості Галубич напала група партизан. Польські замикнулись в станиці і при допомозі скорострілів оборонились від нападу.

Бомба в чеському консуляті. — Коли чеський консулят в Кракові відмовився дати безробітному Чехові допомогу, останній кинув через вікно до консуляту бомбу, яка однак не розірвалася. При втечі робітник застрів одного із слуг консуляту.

В ГАЛИЧИНІ.

Менціський у Львові. — В перших днях червня до Львова мав прибути славний український співак Менціський, який співає в німецькій опері в Кельні. Менціський мав дати у Львові один концерт.

У ФРАНЦІЇ.

Затаює поради. — Комуністична газета "Іманіте" каже, що генерал Ліоте в Марокко дурить уряд і затаює від него тяжкі втрати своїх військ. За це ген. Ліоте заборонив воїкам читати "Іманіте".

В НІМЕЧЧИНІ.

Врожай в Німеччині. — Урядові німецькі комунікати доносять, що в Німеччині цього року дуже гарна озимина.

Скасували власне свято. — Рада міста Ангальту, в Німеччині, на пропозицію націоналістів, скасувала свято 9. листопада, день проголошення німецької республіки. За цим го-лосувано й свято 1. травня.

ЗВІДНЮЮТЬ РОБІТНИКІВ.

В Німеччині, в копальнях "Константин" і будівельних підприємствах звільнено всіх робітників, які відмовилися працювати більше, як 8 годин.

Кайзер проситься в гості. — Доносять, що бувший кайзер Вільгельм звернувся до Гінденбурга з проханням дозволити йому прийти до Німеччини хоч на три місяці для "впорядкування власних справ".

Комуністи голодують. — У кенігсберзькій тюрмі комуністи проголосили голодовку страйк. Вони сидять в тюрмі вже поверх 5. місяців без суду і слідства. Ув'язнені домагаються прискорення суду або звільнення.

В РУМУНІЇ.

Румунізація по румунському. — Провідник румунської ліберальної партії Йорга радить виселити Жидів зі всіх румунських міст і на їх місце посадити румунських селян та в той спосіб зрумунізувати міста. Йорга радить зробити першу спробу в Яссах.

Румунія видає комуністів. — Румунія рішила видати Цанкову всіх тих болгарських комуністів, що в часі терору Цанкова втікли на територію Румунії.

В ЕСТОНІЇ.

Естонія продає землю. — Естонія переговорює з Англією про продаж останніх своїх островів на Балтійському морі Езеля і Даге, на яких Англія хоче збудувати морську твердиню і тим самим укріпитися під боком Радянського Союзу.

Угорщина проти Версаль. — Угорський прем'єр Бетлен заявив, що Угорщина ніколи в душі не признає договору в Триєнові, який її накинута антанта в Версаль.

Кожний клясово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету

The WORKER
Офіційний орган Комуністичної Партії Канади.
Передплата на рік виносить \$2.00, на півріччя \$1.00.
Зашліть передплату так, як ви хочете.

Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Tyrrell Bldg.,
95 King St., East,
Toronto, Ont.

3 поля науки і техніки

НОВИНИ РАДІО-ТЕХНІКИ.

І. Рекорд бездротівної передачі мала недавно "Американська Телеграфічна Компанія". З Клівленда в Огайо, було передано по бездротному телеграфу 15 фотографій з малюнками ландшафтів та вуличних сцен. На передачу кожної картини потрібно було від 4 до 5 хвилин, причому один з малюнків через 44 хвилин після передачі його в Клівленді був поміщений в одній з нью-йоркських газет.

II. Під час повного сонячного затемнення 150 американських радіоаматорів зробили цікаві спостереження над впливом темряви на радіо-передачу. Виявилось, що для передачі в день вигідніші хвилі від 75 до 80 метрів завдовжки, а для нічної передачі — від 150 до 200 метрів.

III. Як повідомляє журнал "Електричний світ" в Злучених державах тепер є більше 3.000.000 радіоприймачів, що споживають електричної енергії для живлення ламп на суму біль 10.000.000 доларів на рік.

Дослідники вдалось зловити кількакайять шукать рибу, які зміїтні тим, що міняться річками — переріжними кольорами. Кожний дель на поверхні їхнього тіла має чотирьох кольорів, який має ноги на 5 цалів високі і оброслі як у медведя, а крім того великий дзьоб. До лабачи приналежать також: морські стонги, які величезні вносять близько три стопи, т. зв. втрамтові риби, які в хвості небезпечно виділяють з себе чорну теч і в той спосіб роблять воду довкола себе мутною. Дальше витягнув дослідник з дна моря якісь страшно бридкі, чудовиські авірта з розгалуженими раменами довге-б які повтори. Ці звірять хижо кидаются навіть на великі риби.

В одній місці океану при бережі, там де вода творить крутє злама дослідник двоколадні риби вагу 700 — 800 фунтів.

НОВИ СПОСОБИ ОБОРОНИ ВІД ГРАБУНКІВ.

Щоб оборонитися від грабунків, у Франції вживають тепер особливі хемічні бомби: їх кладуть у торбинку з гринами. На випадок небезпеки дошть потиснути гузик, щоб ця бомба густим димом обкувала все-навкруги й дала можливість калесерів втікти.

ЦКАВНІ НАУКОВІ ВІНАХІД.

Німецький професор Бонені заперечує, що візерунок ліній на пальцях не тільки є постійний у певної людини на ціле життя, але й передається в спадщині з покоління в покоління. Він приходить до висновку, що змога, порівнюючи відбитки пальців, з'ясувати, на випадок сумніву, хто є батько дитини.

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТОВ. УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ В ІСТ КИЛДОНАН

— устроюється —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 21. ЧЕРВНЯ 1925 Р.

НА МЕКДУГЕЛ ФАРМІ, ІСТ КИЛДОНАН

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

НА ПІКНІКУ БУДУТЬ СМАЧНІ ПЕРЕКУСКИ, ХОЛОДНІ НАПИТКИ, РІЖНІ СПОРТОВІ ГРИ, ТАНЦІ І Т. П.

ОРХЕСТРА ПІД ПРОВОДОМ Н. ГУЦУЛЯКА.

МІСЦЕ НА ПІКНІК ЧУДОВЕ.

ЯК ІХАТИ: Беріть стрітку "Килдонан" і їдьте нею аж до кінця. Там треба перестіти на "Сейнт Пол" кару (що коштує три центи) і їдьте нею аж до Fortier Ave. Вся їзда коштує 8 центів. На місці вас стрінуть представники Комітету.

ІДЬТЕ САМІ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ!

В РАЗІ НЕПОГОДИ ВІДБУДЕТЬСЯ ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА В УКР. РОБ. ДОМІ В ІСТ КИЛДОНАН.

М. Волинський.

"ПАРТНЕРКА"

(Продовження.)

Почали ми їхати. Я без ніяких викручувань стаю до "помпопання", бо знаю, що мене не мие чаша сія. Інші — дехто стогне, дехто заглядає, чи "генд-кара" в повний порядок, поглядаючи збока, чи всі чотири місця коло "генд-ла" вже заняті. Мій "партнер" цим разом знову дуже розстогнався і зігненим в три погібелі вчепився коло "формени". А до мене, хоч і українською мовою, але дуже плаксивим голосом сказав:

— Маши: вісім годин темпував, а тепер по 12 миль в обидва боки помпуй. Бо ти за рівність і братерство та за справедливість на землі. А я хорий. А мене в середині болять. А ти помпуй і вези мене до лікаря, якого мені не потрібно...

Я обурювався на него і казав, що скажу "форменові" про його маніпуляцію. Але його це мало клопотало, бо він знав, що найгірше, чого я ненавидів в світі, це доношків.

Приїхали ми в місто. Місто, як багато канадських міст в таких пустелях: один дерев'яний готель з повнітними вікнами, бо в ньому ніхто вже не жив; один "дженерал-стор", в якому була всьщина, що в тієї місцевості чоловікові потрібно; а потрібно і ті місцевості чоловікові "бекену" і "лательні"; два "пуаруми", кузня, стайні і то все. Все, що було инше під час будови залізничі, згоріло, бо було заасекуроване. За

мостом на горбочку між деревами стояло дві невеличкі хатні, які дивилися на місто своїми невеличкими віконцями з червоними фіранками.

Старенький Швед, який їв, нюхав і плював тільки "снофом", шепнув мені на вухо:

— Флика... Три гвай енд ту елов. Еврі пей мі го... Гуд. Хекс пей ю го віт мі...

Я помахав головою негативно.

— Ес... Помнид Ісус... ю го!

Ми всі пішли до "дженерал-стор". Там ми набрали мук, "бекену", соленого сала, барань, смальцю, яєць, посуду і здоровенну пляшану діжу місисти тісто на хліб.

Грошей ми не платили. Все це брали на рахунок нашої майбутньої праці.

Коли ми все це носили до "генд-кари", мій "партнер" сидів на сходах "пуаруму" і стогнав... тоді, як попри него проходили "формени". Лікувати його не було кому, бо якась лісова компанія забрала доктора на кемпу лікувати коні від вошей. І він, мій партнер, був цему дуже рад. Все, що він зробив у місті, то це потрудився до стору і за запорукою "формени" взяв собі пару спіднього шмаття. Вийшовши зі стору, він шепнув мені:

— Знаєш, що я зробив-би, коли-б я мав п'ятуку?

— Що? Поїхав-би до Келгари?

— Ні! Відідавай-би миронсиді он за тими червоними фіранками. Моя душа все думає про рай. Тому певно у мене такий нахил до теології. Але... хоч і рада душа до раю та гірші не пускають...

І він тяжко зітхнув.

Більшу половину дороги назад ми йшли пі-

шки ще й "генд-кару" перед собою пхали. За свою ширість пхати я дістав смачно "гендлом" по голові. Бо то як пхати "генд-кару", то "генд-ла" самі "помпують" до гори й до низу. А коли ширю пхаєть, то мусите зігнути голову. А коли ви зігнете голову, то дістанете "гендлом" по голові.

Дорогою "формен" спитав нас, чи вміємо котрий хліб пекти.

— Ось коли мені пекарський фах пригодилося-б — сказав мій партнер. — Ви собі в понеділок їдете до роботи, а я лишаюся дома і печу хліб та співаю "блаженні алчущі, яко ті наситяться".

— Але цим разом в понеділок ти їдеш на роботу, а я співаю "оглащені їзидіте" — з насолодою передразнив я "партнера".

Я сказав "форменові", що вмію хліб пекти.

— Гуд — відповів "формен".

Було вже пізно, як ми приїхали до дому. Шведи працували вечеру, а "формен" сказав мені рошчинити хліб. Нічого не помогло мої переконання, що я краще спечу в понеділок.

В понеділок треба йти до роботи, а хліба треба напекти завтра й то стільки напекти, щоб хватило до другої суботи. Тому рошчиняй багато.

Ради не було. Почав я розкладати на дворі вогонь й гріти у великому "кеніві" з газоліну воду на рошчину.

Мій "партнер" піддавав мені духа.

— Добре все знати. Хто більше знає, той більше має. Ось ти знаєш більше факів за мене і маєш більше... роботи.

Шведи полягали спати, зловивши повну па-

тельно "бекену" з яйцями, а я, на-скоро затеса-ним кілком, бовтав тісто в діжці. А мій "партнер" все мені приспівував:

— Хто не вміє пекти хліба, той лягає спати і не потребує рано в неділю вставати мисити тісто... Я тобі завтра рано зроблю з паперу ярмуклу з трома рогами... А може тобі зробити таку, як в греко-католицького єпископа... — доплатю з двома рогами? Чи ти завтра всю муку вимісиш? То я пошлю тебе з мішка ярмуклу... Треба-ж, щоб пекар відрізнявся від звичайного робітника.

Жеңя рідкого тіста тільки замкнула йому рота. Заяклявши по пресбтеріанському, пішов він вмиватися, а я накрив тісто і пішов спати.

Рано після сніданку Шведи зібралися їхати до "гат-спрингу" купатися. До него було всего лише дев'ять миль. Вечером вони нічого нам про це не згадували і ми не знали про існування тут такого джерела.

"Формен" запропонував мому "партнерові" також поїхати і купатися, в гарячій сірчаній воді, то в дивовір'є. Той з охотою згодився. І знову почав мене дразнити:

— Хтось поїде до "гат-спрингу" купатися, а хтось буде пекти хліб і сидіти цілий день в цій клятій "карі" самотній...

Перспектива й справді незавидна. Однак я вдавав, що мені на це наплювати і на "гат-спринг" в тому числі.

— Розумієш, пани їдуть за тисячі миль, платять великі гроші, щоб тільки купатися, а я їду безплатно і купаюся, вмиваюся... Може взяти відро і привезти тобі сірчаної води?.. Ти вечером нагрієш і скупаєшся... Сірка від корости помагає.

(Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ПІЧАНІ

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то поспішайте купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перчитаете її. Це довга повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітничого в Америці. Коли читаете, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перчитаете до кінця.

Письменник М. Пича сам переклад і вірно опустив всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської Ночі" в риночному багатстві вистепають і в найбільш простітутній спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Нардована вона на найкращому папері, окладнина з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПІТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛУЄТЕ! РОЗПОВІСЮЮТЬ СЯ КРИЗІ ШО КНИЖКУ.

Вислідують книжки за попередніми надісланими грошей. ЦНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з гіршими посланнями на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.